

Bilag 3.**Uddrag af den af Udvalget angaaende Socialreformen afgivne Betænkning.**

ad 4. Spørgsmaalet om, hvorvidt der maatte være Grund til at ændre Bestemmelserne i Folkoforsikringslovens § 17, Stk. 1, om Fribefordring af Sygekassemedlemmer samt til at ændre Lovens § 17, Stk. 5, saaledes at der tillægges Kommunerne Ret til at kræve Forudbetaling for de i Lovbestemmelsen nævnte Kontrolafgifter.

Udvalgets Drøftelser om Ændring i Folkoforsikringslovens § 17 har fundet Sted paa Baggrund af en fra Socialministeriet modtagen Afskrift af en af Folketingsmand Edvard Sørensen i Folketinget rettet Forespørgsel, hvorhos Udvalget har været bekendt med en Skrivelse af 25. Marts 1936 fra De samvirkende Sogneraadsforeninger i Danmark til Socialministeriet, i hvilken Sogneraadsforeningerne kommer ind paa samme Spørgsmaal.

Der var indenfor Udvalget Enighed om, at det maa føles som en Urimelighed, at et Sygekassemedlem, der vel er bosat i en Landkommune, men inden for 1 km fra Bygrænsen, skal have Frikørselsret, medens et Sygekassemedlem, der er bosat paa Købstadens Markjorder indenfor 1 km-Grænsen, er afskaaret fra denne Ret. Under Hensyn til, at § 17, Stk. 1, benytter Begrebet „Bygrænsen“, og at det har vist sig umuligt at fastslaa denne Grænse, anser Udvalget det for ønskeligt ved en Ændring af § 17 at faa fastsat en ny anvendelig Grænse. Der var inden for Udvalget Enighed om, at en saadan Grænse bør drages under Hensyntagen til de lokale Forhold for hver enkelt Købstadkommune, samt at det vilde være mest praktisk at drage Grænsen saaledes, at man ikke — som hidtil — først opererer med Bygrænsen eller et hertil svarende Begreb og dernæst regner med 1 km fra denne, men straks drager en Grænse, der med Hensyntagen til de lokale Forhold i alt væsentligt svarer til den gamle Grænse 1 km fra Bygrænsen.

Udvalget foreslaar derfor, at den nævnte Grænse skal fastsættes for hver Købstad (Handelsplads) for 5 Aar ad Gangen af vedkommende Amtmand efter Forhandling med de interesserede Kommunalbestyrelser og Sygekasser.

Hvad angaar Spørgsmaalet om at ophæve Fribefordringsretten for Sygekassemedlemmer paa Landet, for saa vidt angaar Kørsel inden for 1 km Afstand fra Lægens Bopæl, var der indenfor Udvalget Enighed om, at Kørsel i Almindelighed vil være unødvendig inden for saa kort Afstand. Mæglingsraadet for kommunal Lægehjælp har i 1931 udtalt, at det anser det for rimeligt, at der er en Mindsteafstand, inden for hvilken Lægen ikke har Ret til Kørselspenge, og Raadet foreslaar denne Grænse sat til 1 km. Dette har ført til, at der i Kommunernes Overenskomster med Lægerne — for saa vidt angaar Kommuner i Aalborg, Randers og Bornholms Amter — er indføjet en Bestemmelse om, at der ikke ydes Kørselsgodtgørelse for Kørsel inden for 1 km fra Lægens Bopæl. Da Fribefordringsbestemmelsen i § 17, Stk. 1, er den samme for Læger som for Jordemødre, vil det formentlig være urimeligt ad Lovgivningens Vej nu at indføre en Begrænsning alene for Lægerne, og Udvalget foreslaar derfor, at Begrænsningen skal gælde saavel for Læger som for Jordemødre, saaledes at Befordring ikke kan kræves afgivet til Afhentelse af Lægen eller Jordemoderen, naar Sygekassemedlemmet bor inden for 1 km Afstand fra Lægen eller Jordemoderen, og at Medlemmet alene kan kræve sig befordret til eller fra Lægen, naar Lægen erklærer Befordring for nødvendig.

Udvalget foreslaar herefter, at Folkoforsikringslovens § 17, Stk. 1, affattes saaledes:

„Stk. 1. Et Sygekassemedlem, som bor paa Landet, jfr. dog Stk. 6, eller i en Købstad (Handelsplads) uden for den i Stk. 6, 2det Punktum, omhandlede Grænse, er berettiget til af vedkommende Opholdskommune at forlange Befordring afgivet til Af-